

„Isus Hristos juče je i danas onaj isti i va vijek.“
(Jev:13:8)

KRUŽNO PISMO

Mart 2013

Biranje – Predodredjenje

Sasvim srdačno pozdravljam Vas sve s time Tako kaže naš Gospod iz Isaije 46:10:

„*Koji od Početka javljam kraj i iz daleka, što još nije bilo; koji kažem: »Namjera moja Stoji!«, i učiniću sve što mi je volja*“.

Prije postanka sveta Bog je Njegov Plan spasenja pripravio, t.d. On je odluku pogodio kako bi se Njegov Otkup plana ispunio. U sredini Istorije čovečanstva ide Istorija spasenja, radi se o tome, da mi prepoznamo, šta Bog sa Svojima namerava, i da nas u ovaj Plan uklopi.

Apostol Petar izlaže u njegovoj prvoj Propovedi posle izlivanja svetoga Duha, da sve, šta se dogodilo sa Isusom, je Božija namjera i u Njegov Otkup plana spada. On kaže za Spasitelja: „...Ovoga određenijem savjetom, i promislom Božijim predana primivši, preko ruku bezakonika prikovaste i ubiste (Jov 19:16 - 37).

Kojega Bog podiže, razdriješivši sveze smrtne, kao što ne bijaše moguće da ga one drže ...”(Apd 2:23 - 27; Ps 16:8 - 11)

U njegovoj drugoj propovedi ističe Petar, da je Bog Njegovu nameru unaprijed objavio:

„A Bog kako naprijed javi ustima sviju proroka svojijeh da će Hristos postrdati, izvrši tako“ (Apd 3:18; Ps 22; Is 53).

Isto i u njegovoj trećoj propovedi Apostol uzima Temu o Predodredenju:

„*Zaista se sabraše u ovome gradu na svetoga sina (slugu) tvojega Isusa, kojega si pomazao, Irod i Pontijski Pilat s neznabošcima i s narodom Izrailjevijem, Da učine što ruka tvoja i savjet tvoj naprijed odredi da bude.* (Apd 4:27 - 28).

U planu Božjeg otkupljenja nisu samo Jevreji, izabrani narod Božiji, nego svi vernici iz svih Nacija jesu obuhvaćeni.

Njegovo određenje i izbor ide daleko preko toga, šta bi smo mi kao ljudi mogli da svatimo.

„...*I reče mi: »malo je da mi budeš sluga da se podigne pleme Jakovljevo i da se vrati ostatak Izrailjev, nego te učinih vidjelo narodima da budeš moje spasenje do krajeva zemaljskih*« (Isaija 49:6).

Pavle povezuje Obećanje sa Vjerom: „A pismo vidjevši u napredak da Bog vjerom neznabožce pravda, naprijed objavi Avraamu: u tebi će se blagosloviti svi neznabožci“ (Gal 3:8 1 Mo18:18).

„*To jest, nijesu ono djeca Božija što su po tijelu djeca, nego djeca*

obećanja primaju se za sjeme“(Rim 9:8). „A mi smo, braćo, po Izaku djeca obećanja“(Gal 4:28).

Prava vjera je u obećanja Božija usidrena. Kao što je Avraam vjerovao, šta mu je Bog obećao, i video ispunjavanje, tako veruju svi Izabrani obećanja Božija i doživljavaju Njihovo ispunjenje: „Da među Neznabošcima bude Blagoslov Avraamov u Hristu Isusu, da obećanje Duha primimo kroz Vjeru“(Gal 3.14). Prava Božja deca dobijaju puni Blagoslov svih Obećanja preko sile Svetoga Duha.

Kao što je jamčano Reč u sinu Božjem, u jednom ljudskom tjelu otkrila i oblika prihvatila, (Jov 1), tako će jamčano svaka Reč Božija, koja je za nas određena, biti kod svih Božjih sinova i kéeri otkrivena. U Njemu su sva obećanja, koja nam je Bog dao, Da i Amin - preko njihova Ispunjenja Bogu na slavu kroz nas (2 Kor1:20).

Bog je ljude iz Početka stvorio sa jednom slobodnom voljom odluke, da se svako za ili protiv Njega može odlučiti. Ali pošto je On znao, ko će Njegovu ponudu Blagodati da prihvati, mogao je On njihova imena još prije postanja svijeta da upiše u Knjigu zaklanog Jagnjeta (Otk 13:8; Otk 17:8; Otk 21:27).

„Kao što nas izabra kroz njega prije postanja svijeta, da budemo sveti i pravedni pred njim u ljubavi, Odrediš nas naprijed kroz Isusa Hrista sebi na posinaštvo, po ugodnosti volje svoje (Efe 1:4 - 5).

Pokazavši nam „Tanju Volje Svoje po ugodnosti Svojoj koju naprijed pokaza, u njemu“(S 9).Amen!

Apostol Pavle uvek je o činjenici Biranja i Predodredjenja naglasio. On piše:

„Jer koje naprijed pozna, one i odredi da budu, jednaki obličju sina njegova, da bi on bio prvorođeni među mnogom braćom. A koje odredi one i dozva; a koje dozva one i opravda; a koje opravda one i proslavi.“(Rim8:28 - 30).

To je određivanje za izabrane. Prije nego je zemlje, jednog raja, ili jednog Grehovnog pada bilo, još prije početka Vremena Bog je sve izabrane unapred, u Isusu Hristu izabrao, odvojio, osvetio, i posvetio.

„...Ja posvećujem sebe za njih, da i oni budu osvećeni Istinom“(Jov 17:19).

Ko u Jov 17, od stiha 20 na dalje čita, biće u dubine božanstvene Spasilačke namere upoznat.

„...Ja u njima i Ti u Meni: da budu sa svijem u Jedno, i da pozna Svijet da si me Ti poslao i da si imao ljubav, k njima kao i k Meni što si ljubav imao.“(S 23).

„Ja u njima...“ To je ostvarena Božja tanja među Izabranima i u naprijed odredjenih. Sve mi imamo u Njemu, Onaj što je rekao : „...jer si imao ljubav k Meni prije postanja svijeta.”(Jov 17:24)

Iskupitelji i Iskupljeni su Prije postanka sveta voljeni i predodređeni. „... I ovi poznaše da si me Ti poslao. I pokazah im Ime Tvoje, pokazaću: da ljubav kojom si Mene ljubio u njima bude, i Ja u njima” (St 25 - 26). Amen.

I da bih je ukratko i na samu tačku postavio, Pavle piše o ovoj Temi sledeće, Efe. 3:1 - 12: „...Da se meni po Otkrivenju kaza tajna ... kako se sad otkri svetijem Njegovijem apostolima i prorocima; Da neznabošci kroz jevanđelje postanu sunašljednici i sutjelesnici i zajedničari u obećanju njegovom u Hristu Isusu ...da se kroz crkvu sad obznani poglavarstvima i vlastima na nebu mnogorazlična premudrost Božija

PRIMANJE I ODBIJANJE

U Rimljanima, 9, 10 i 11 osvetluje nam Pavle samu činjenicu, da Izrael, izabrani narod odbio, šta je bio Bog obećao, i vodi nas u pogledu na Nacije:

„A Isaija govori slobodno: »Nadjoše me koji me ne traže; i javih se onima koji za me ne pitaju.« A k Izraelju govori: »Vas dan pružah ruke svoje k narodu, koji ne da da mu se kaže i odgovara na suprot.« (Rim 10:20 - 21; 3 Mo 26; Jez 20).

Izrael se protivio, Izrael je potpuno odbio, i ostao u Neverstvu i Neposlušnost. Onda je Apostol nadalje nastavio: „Govorim dakle: Eda li Bog odbaci narod svoj? Bože sačuvaj! Jer sam i ja Izrailjac, od sjemena Avraamova, od koljena Venijaminova. Ne odbaci Bog naroda svojega, kojim aprijed pozna“ (Rim 11:1-2).

Bog nije odbacio svojeg Naroda, i ako je njegov narod Njega odbio. On je došao k Svojima, i svoji Ga ne primiše. Samo ko je Njega primio i u njegovo Ime verovao, primio je pravo da bude Božiji sin (Jov 1:11-12). Do samoga ovog dana, stoji pokrivalo preko srca njihovih i može samo preko Otkrivenje Isusa Hrista da se povuče (2Kor 3:12 - 18).

Mi živimo na kraju Milostivog vremena i kao šta je sa Izraelom bilo, tako se sad događa i sa Crkvom iz Nacija:

„Jer je nama objavljeno kao i onima; ali onima ne pomože čuvena riječ; jer ne vjerovaše oni koji čuše. (Jev 4:2). Izabranost mora od svakog da bude doživljena i za sebe lično prihvaćena. Prava vera je usidrena u Božja obećanja, samo prava vjera vodi u ispunjenje. Sada se o tome radi, da se svi u Njegovu predodređenu Odluku prilagode.

Vjera i Poslušnost idu zajedno; to vidimo najbolje kod Avraama, kad je hteo Isaka da žrtvuje (Jak 2:21 - 26; 1 Mo 22). Avraam nije ništa po svojoj preosudi uradio - on je poslušao, i uradio šta mu je naš Gospod zapovedio. Tako je vjera preko urađena Djela pravedna postala. Upravo se tako tačno radi kod Njegovog izabranog naroda, takođe i sa s kupštinom!

Vjera bez pripadajućih djela je mrtva i samo jedno usmeno ispovedanje.

Apostol Petar izvodi: „Jer u Pismu stoji napisano: »Evo mećem u Sionu Kamen krajeugalan izabrani i skupocjeni; i ko Njega vjeruje ne će se postidjeti.« (1 Pet 2:6 PS 118:22).

Divno: Svi, koji ne polažu poverenja u sebi ili u jednom čoveku, nego na Njemu, krajeugalnom kamenu skupocjenom, biće kao živo kamenje nazidani, i ne će se nikad postidjeti: „... i vi kao živo Kamenje, zidajte se u kuću duhovnu, i sveštenstvo sveto, da se prinose prinosi duhovni, koji su Bogu povoljni, kroz Isusa Hrista“ (S 5) - i Njegov Dom smo mi - Stup i tvrđa istine (1 Tim 3:15; Jev 3:6).

„Vama dakle koji vjerujete čast je; a onima koji se protive »kamen koji odbaciše zidari On posta glava od ugla«, i »kamen spoticanja« i stijena sablazni: Na koji se i spotiču koji se protive riječi, na što su i određeni.“ (1 Pet 2:7-8; Isa 28: 16).

Ovde su istiniti Vernici, koji polažu svoju veru u Gospoda, od onih koji među Njegovim narodom, ne veruju, kako Pismo kaže, jasno razlikuju. Kod prvog dolaska Hristova duhovni Graditelji su odbacili Kamen krajeugalani; sada odbacuju glavu od ugla (Zah 4:7 Apd 4:11). Naš Gospod i Spasitelj je Prvi i Pošljednji . On je Alfa i Omega, Krajeugalan i Najviši kamen.

Svako mora samog sebe da preispita, da li spada u istinite Vernike, u Izabrane, ili pripada Predodredjenima ili ka onima, koji se prema Reči, gde je Bog za naše vreme obećao spotiču, morao bi on još jednom odgovarajući stih da pročita: „... Na koji se i spotiču koji se protive riječi, na što su i određeni“ (1Pet 2:8). To boli, ali je tako. Radi se uvek o Reči samog časa, i samo o tome, šta Bog upravo prisutno čini. Ko ne prima i ne vjeruje, je zato određen, u Neposlušnosti i u Neverstvu da ostane, da ima udela u tome, i budne osuđen.

Za jedne je On Stijena spasenja, a za druge je Stijena sablazni. Ko Bogu ne vjeruje, spotiče se u Neposlušnost prema Reči i Njemu. I ko može da shvati: ovde će biti govoreno o izboru. Svaki put, kad je vreme ispunjenja bilo došlo, svi su izabrani Verovali, sat i vreme upoznali i imali udela od toga, šta je Bog uradio. Za njih se kaže: „A vi ste »Izabrani Rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka« da objavite dobrodjetelji onoga koji vas dozva iz tame k čudnome vidjelu svome; koji »nekad ne bijaste - narod« a sad »ste narod Božij« koji »ne bijaste pomilovani«, a »sad ste pomilovani“ (1Pet 2: 9-10).

Pavle, koji je preko sile Božije pozvan i imao jednu direktnu Odgovornost pretstavio se ovako: „Od Pavla, sluge Božijega, a apostola Isusa Hrista, po vjeri izabranijeh Božjih i po poznanju istine po-božnosti...“ (Tit 1,1).

Apostol nam pokazuje, koliko je važno da verujemo Istinu, i koje posledice ima ako ne verujemo Istini: „... i sa svakom prijevarom nepravde

medju onima koji ginu, jer ljubavi Istine ne primiše, da bi se spasli. I za to će im Bog poslati silu Prijevare, da vjeruju laži“(2 Sol 10 - 11). Božja ljubav prema Reči je preduslov, da se dobije preko otkrivenja, da bi ostali sačuvani od svake laži. A za prave vjernike upućeno piše Apostol dalje, što ja sada sve obuhvaćam, gde sada istinito veruju: *A mi smo, dužni svagda zahvaljivati Bogu za vas, braćo ljubazna Gospodu! što vas je Bog od početka izabrao za spasenije u svetinji Duha i vjeri istine“*(S 13). U poslanici Timotejove piše Božiji čovek: „*A Duh razgovijetno govori da će u posljednja vremena odstupiti neki od vjere slušajući lažne duhove i nauke đavolske“*.(1 Tim 4:1).

Mi smo već na kraju Vremena stigli i vidimo, da se ova Reč ispunjava. Kao što jamčano svako pravo Učenje od Boga potiče, dolazi svako pogrešno Učenje od lažnih Duhova, da od Demona. Samo Duh istine upućuje na svaku Istinu (Jov 16:13). I samo „...*jer koji se vladaju po Duhu Božijemu oni su sinovi Božiji“* (Rim 8:14). Onda pokazuje svojim Saradnicima - danas nama svima - Preduslov, „... *bićeš dobar sluga Isusa Hrista, odgajen riječima vjere i dobrom naukom koju si primio* S 6 b; Isaija 28:18). Apostol nas na dalje opominje: „*Pazi na sebe i na nauku, i stoj u tome; jer ovo čineći spašćeš i samoga sebe i one koji te slušaju“* (s 16) Amin.

„*Ovo uči sujetuj: Ako li ko drukčije uči, i ne pristaje na zdrave riječi Gospoda našega Isusa Hrista i na nauku pobožnu, nadu se ne znajući ništa...“*(1Tim 6:3-4).

Čovječij sin kaže: „*Moja nauka nije moja, nego onoga ko ji me je poslao; ko hoće Njegovu volju tvoriti, razumjeće je li ova nauka od Boga ili Ja sam od sebe govorim“* (Jov 7:16 - 17). Tako isto može svaki pravi Poslanik Gospodnji da kaže. Najpre mi moramo biti spremni, da učinimo volju Božiju, tek tada nam on otkriva. Vaskršnuli Gospod je zatim 40 dugih dana njegove Apostole učio (Apd 1:1 - 5), onda im je On zapovjedio: „... *učeci ih da sve drže što sam vam zapovijedao!*“ (Mat 28:20). U Bibliji dokumentirana Nauka Apostola je Nauka Hristova, i ona je jedina prava nauka sve do Kraja (Apd 2:42).

Apostol Jovan piše, takođe to isto mi moramo ozbiljno da prihvatimo „...*i znate da nikakva Laž nije od Istine“* (1 Jov 2:21). S pogledom na istinske vernike mi čitamo: „...*za Istinu, koja u nama stoji i biće snama do vijeka“* (2 Jov 1:2). Zato kažemo: „Amin!“

Pavle opisuje u 2 Tim 3, šta će u zadnja Vremena biti: „*kao što se Janije i Jamvrije protivše Mojsiju, tako se i ovi protive istini, ljudi izopačenoga uma, nevješti u vjeri.* (2 Tim 3:8). Da, oni su uvek protiv, onih koje je Gospod izabrao, da apsolutnu Istinu propovjedaju u povezanosti Spasilačke istorije. To su ljudi izopačenoga uma. Zato se mora reći, da svako pravo Učenje ima smisla, a svako pogrešno Učenje je besmisleno.

Iz vremena Mojsijeva imamo mi u 4 Moj 16 izveštaj, da upravo iz

plemena Levijeva, kojega je Bog izabrao za službu u Hramu, gde je Korah potcenjivač nastupio protiv Mojsija. Upravo je ovaj Levit bio ljubomoran, on je gledao na pozvanog Božijeg čoveka Mojsia sa preziranjem i mislio, da on previše za sebe zahteva. I vidi: Brzo je jednu grupu skupijo oko sebe. Da, i onda je govorio Bog o Korahu, koji je prezirao Mojsijevo slanje, pripremio njemu Kaznu i kraj njegovoj čitavoj grupi. Zašto je ovaj primer za nas bio napisan? Za upozorenje (2 Tim 3:16).

Da vernicima Poruke krajnjeg vremena ne nanesu štete lažni Proroci i Hristosi, de svugda nastupaju, „*i između vas samijeh postaće Ljudi, koji će govoriti izvrnutu nauku da odvrćaju učenike za sobom*“ (Apd 20:30). Oni postavljaju zahtev, kroza službu Poslanika da su izvedeni, postaju samostalni kao Datan i Korah i oblikuju grupe, koja njihova posebna otkrivenja veruju. U Judinoj - poslanici piše o njima: „*Ovo su oni što se odvajaju...*“ “Svaku Službu, koju je Bog postavio, služi za Izgradjivanje Skupštine (Efe 4:11 - 16). Ako bi bilo moguće, oni bi i Izabrane u njihovu spretnu reprezentiranu Prevaru prevarili. Ali hvala Bogu, to nije moguće. Izabrani provide tu religioznu Podvalu, oni ostaju u Reči i u svojoj Skupštini.

Isto kao u danima Ilije 7000 preostali iz Izraela koji nisu preklonili svoja koljena pred Valom, tako pokazuje Božji čovek u Rim 11:5 „*tako dakle i u sadašnje Vrijeme ostatak bi po izboru blagodati.*“ Amin.

Samo Izabrani su Nevesta Jagnjetova, koja kod povratka Hristova biće uznešena gore u Slavi. To su mudre Djevojke, koje ću biti gotove i ušle na svadbu sa Njim (Mat 25:10; Otk 19.7). Njima važi Blaženstvo: „*A blago vašijem očima što vide, i ušima vašijem što čuju!*“ (Mat 13:16). Njihove oči vidu, njihove uši slušaju, njihova srca vjeruju; oni prepoznavaju Dan Milostive posete Boga. Njima važu blaženstva; koji su čistoga Srca, jer će Boga vidjeti (Mat 5:3 - 12). Svi izabrani ostaju u Reči i odbivaju svako tumačenje; oni ostaju u vjeri i ljubavi; oni hode putem Božijim; oni slušaju samo, šta Duh Božiji kroz Reč Božiju svima ima u saboru da kaže.

Jedno poredjenje, vrednosti

Šta se dogodilo kod prvog Dolazaka Hristova i šta se događa sada pred Njegovim drugm Povratkom? Jovan je nastupio i položio Svedočanstvo o Vidjelu, kako bi svi kroz njega u pravu Vjeru došli (Jov 1:7). Kako je se Isaijina 40:3 i Mal 3:1 kroza službu Jovana krstitelja navršila, smatram da je on kroz njegovu Poruku srca iz starotestamentne vere, živih otaca dostigao i da pripravi Gospodu narod gotov (Lk 1:16 - 17), tako će sada srca Božije dece biti povraćena k nauci Apostola, i k Veri apostolskih Očeva. Kroz ovu *zadnje* Poruku biće našem Gospodu ponovo jedan pripavljeni Narod priveden.

U 1 Kor 10 predstavlja nam Pavle Izvođenje Njegovog izabranog naroda Izraela pred očima. Svi su bili pod oblakom, i prošli svi kroz Crveno more i svi se krstije u Mojsija, i svi su je li jedno duhovno jelo i pili od duhovne Stijene koja bješe Hristos (St 1 - 4).

A potom sledi utučena preosuda: „*Ali mnogi od njih ne bijahu po Božijoj Volji, jer biše pobijeni u pustinji*“ (S 5). U stihu 11 bićemo direktno oslovljeni: „*Ovo se pak sve događaše ugledi njima, a napisa se za nauku nama, na koje posljedak svijeta dođe.* Za nas, koji živimo na Kraju, ovoga poretka je ovaj opominjajući Primer napisan. Nije dovoljno, o Proroku o Izvođenju, o Krštenju, o Vatrenom stupu, da o tome govorimo, šta ja Bog uradio - nego mi se moramo upitamo, šta je Bog za nas učinio i dal Božija volja stvarno na nama počiva.

Tada većina nije bila po volji Bogu iz Njegovog izabranog Izraelskog naroda. Upravo se sada o tome radi, kao što nam primer o Henohu pokazuje, kome je prije njegovog Uznesenja bilo posvedočeno, da je ugodio Bogu. (Jev 11:5 - 6).

Ipak se upravo o tome radi, da mi upoznamo put, kojim Bog sada sa svojim Saborem ide. Samo tako može Božija volja da bude nad svakome, koji treba da bude uznesen. Oni su u najdublj dubini Srca u absolutnom potpunom slaganju s Bogom, u Njegovoj Reči i takođe po volji Njegovoj za ovaj značajni deo završetka ove Spasilačke istorije. Naš Gospod je morao o Njegovom izabranom Narodu, koji je četrdeset godina Njegova velika Dela video i opet nije verovao, reći: „*Toga radi rasrdih se na taj rod, i rekoh: jednako se metu u srcima, ali oni ne poznaše putova mojijeh*“ (Jev 3:10). Jesmo li mi upoznali puteve Gospoda sa Njegovim Saborem u ovom vremenu? Ili idemo mi svojim sopstvenim Putem pometnjom našeg Srca?

Ovde mora na 2 Kor 11:1 - 6 da se pažnja obrati. Pavle, pozvani čovek Božiji, pun s božije revnosti, on je Vernike obrekao jednom jedinom Mužu, on je hteo jednu čistu Djevojku da izvede pred Hrista. Ali on se bojao, da će Zmijac lakovernike prevarom lukavstva, i od prostote u Hristu na loši put da povuče. Tako on povlači uporođenje, kako je se sa Jevom dogodilo. Posle Prevare Jeva nije bila više Djevojka. Posle prijevare je nosila Sjeme Zmijčevo u sebi, dala se onda Adamu, i rodila Kaina a posle toga rodila i Avelja (1Moj 4). U Jevi su bila dva različita Sjemena, dva Sina, koji su se Braćom zvali (1Moj 4:8 - 10). Kain je bio lažni Brat, on nije bio Adamov sin i ne stoji u Rodoslovu . On je bio Sin od Nečastivoga (Jov 3:12).

Kolko je puta Brat Branham u odnošenju na Jevu naglasio, da je samo jedna reč bila, da je taj Zmijac dometnuo, i onda sve, šta je bio Bog rekao, u Pitanju postavio. Tako je došao Pragrijeh, i Nevjernost, a zatim Završna prevara, koja je tjelesnu i duhovnu Smrt donela. Zato je Brat Branham uvijek iznova Nevjernost kao » toga Pragrijeha« istaknuo, koja sva ostala, bezakonja, i krivice za sobom povlači. Svako tumačenje ima u tome posle-

dice, šta je bio Bog kazao, i tako je Vjera uništena i kroz Nevjerstvo postavljena.

Šta je Tajna Hristova sa Saborom neveste? Maria je bila za Josipa isprošena, ali je ona bila Djevojka. Ona je verovala Obećanju i rekla: „*Evo sluškinje Gospodnje; neka mi bude po Riječi tvojoj*“ (Luk 1:38). U njenom krilu je bilo božje Sjeme položeno, preko nadprirodnog Začeca kako je u Ps 22:10 unaprijed kazano bilo: „*Ta, Ti si me izvadio iz utrobe*“ i „*Ti si sin Moj, ja te sad začeh / rodih*“ (Ps 2:7; 2 Sam 7:14). Tako se ispuni Riječ iz Isa 7:14: „*Eto Djevojka će zatrudnjeti...*“, i Riječ postade tijelo, i Sin Božiji rođen (Mat 1:18 - 25; Luk 1:26 - 38). Isto tako biće božja Riječ - Sjeme, u kome se nalazi Životna klica, kao Riječ obećanja u djevojačkom krilu Skupštine biti položena, iz koje će onda pobjedničko mnoštvo, izaći u Čovjeka savršena (Efe 4:13).

Jer se uvek iznova mora istakne, da se sada na Kraju milostivog vremena podrazumeva da se više nego ikada radi o pravom propovedanju zadnje božije Poruke: i da tu obećanu Reč, preko koje Bog straži, Sam privodi u sinovima Obećanja do ispunjenja.

Šta se događa pre Hristovog Povratka?

U Jov 14 nalazimo Glavno obećanje našega voljenoga Gospoda: „*Idem da vam priprelim mjesto ... opet ću doći, i uzću vas k Sebi...*“

Prije toga je se moralo ispuni, sve šta je On takođe najavio: „*Ilija će doći najprije i Urediti sve*“ (Mat 17:11). Obećanje, da jedan Prorok kao Ilija mora nastupiti, prije dana Gospodnjeg stoji u Mal 4:5 - 6. Ona je se u našem Vremenu ispunila. Kao što je Ilija dvanajest Kamena uzeo, i opravio oltar Gospodnji i pozvao Narod Izraelov, da pogode Odluku, isto tako se dogodilo kroza službu Brata Branhama, gde je Nauke dvanaest Apostola postavio na Svijetnjaku. Ilija se molio: „*Usluši me, Gospode, usluši me, da bi poznao ovaj Narod, da si ti Gospode Bog, kad opet obratiš srca njihova!*“ (1 Car 18:37). Gospod je sam naša Srca priveo ka obraćenju.

Za našega Spasitelja stoji napisano: „*Kojega valja Nebo da primi do onoga vremena kad se sve popravi, što Bog govori ustima sviju svetijeh proroka svojijeh od postanja svijeta*“ (Apd 3:21). Sada je vreme poziva k Izlasku, ponovne nadnoknade, ponovnog postavljanja u prvobitno stanje, kao što je Bog najavio. Taj prvobitni temelj je bio položen; apsolutno čista, božija poruka, i to večno važeće Evandele biće propovjedano (Mat 24:14; Otk 14:6).

Kod prvog dolaska Hristova na Zemlji se dogodilo nešto Natprirodno: jedan Anđeo, koji je mogao reći: „*Ja sam Gavriilo što stojim, pred Bogom i poslan sam da govorim stobom ...*“, posetio Zariju u hramu i dao mu

obećanje za rođenje Jovana Krstitelja (Lu 1:11 - 25). Onda je došao anđeo Gavriilo kod djevojke Marije i najavio rođenje našega Spasitelja (Lu 1:26-38). U službi našega Gospoda događalo se neprekidno nešto Natprirodno. Isto i vernici u Prahrišćanstvu doživljavali su Natprirodno dejstvo Božije. Mi mislimo o tome Pavlovom natprirodnom pozivanju (Apd 9). U prva tri stiha iz Otk 1 čitamo, da je naš Gospod poslao Njegovog Anđela, i Svome sluzi Jovanu sve da pokaže šta se treba dogodi. U zadnjem poglavlju, stihu 16, svedoči naš Gospod još jednom: „*Ja Isus poslah Anđela svojega da vam ovo posvjedoči u crkvama.*“

7. Maja 1946 došao je jedan Anđeo kod Brata Branham i kazao: „**Ne boj se! Ja sam iz prisutnosti Božije k tebi poslat...**“ Tako je dobio Viliam Branham, kao što je svima poznato u Poruki, negov direktni poziv za Službu, kroza što bi srca dece Božije, ka Poreklu, ka Početku, ka Reči, i ka Vjeri apostolskih Praočeva bili povraćeni. To je Reč našeg Gospoda, koja ostaje za Uvijek, kao što Petar potvrđuje, „*riječ što je objavljena među vama*“ (1 Pet 1:25). Mi sada imamo značajnog vremenskog rada u Istoriji spasenja.

U poruki Prethodnika tada je bilo sadržano jedno sasvim posebno obećanje. Svi, koji su vjerovali i dopustili pokrste, čuli su Jovana kako kaže: „...*on će vas krstiti Duhom svetijemi i ognjem*“ (Mat 3:11) - „A vama, koji ste čuli Poruku, i čija ste Srca Njemu pripravili, i gde ste se krstili, na vama će On dopustiti ispune sva Njegova obećanja.“ U Apd 2 mi čitamo, kako se sve to ispunilo (St 33 - 41). U Petakostalnom danu ih je se za sledeće bilo sakupilo 120 koji su bili sabrani u gornjoj sobi, i sa svetim Duhom ispunili. Onda je krenula propoved Petrova kao bodež kroz Srca i rekoše: „*šta ćemo činiti, ljudi braćo...*“ Na to je stigao odgovor, koji važi do današnjeg dana: „*Pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za Oproštenje Grijeha, i primićete dar svetoga Duha.*“ U Apd 2:41 jeste pristalo Tri hiljade, a u Apd 4:4 Pet hiljade. Znači služba od Prethodnika se isplatila: mnoga Srca su bila pripremljena; i bili su u očekivanju; oni su verovali obećanju; imali su udela u tome, kada je se bilo dogodilo. Isto tako će sada Srca od istinskih Vernika biti spojena sa našim Gospodem, i svi su u velikom Očekivanju oda toga, šta će Bog da uradi. Oni se dopuštaju biblijski krste u ime Gospoda Isusa Hrista i doživće moćnog Duhovnog rada.

11. juna 1933 Bratu Branhamu su iz natprirodnog svetlosnog oblaka bile ove reči dozivane: „**Kao što je Jovan Krstitelj prvome dolasku Hristovom unapred bio poslat, tako će ta Poruka, koja je bila tebi podana, biti jedan Predhodnik od drugog Hristovog dolaska!**“ Brat Branham je ove Reči u njegovim Propovedama više puta ponovio i šta više naglasio: „**Nisam ja Predhodnik, nego Poruka će Predhodnik biti!**“

Prema Isa 55 nije onaj što Nosi Reč Poslanik, nego Poslanica sama, učiniti zbog čega je Bog poslao:

„...Tako će biti riječ Moja kad izide iz Mojih usta: ne će se vratiti k meni prazna, nego će učiniti što mi je drago, i srećno će svršiti na što je pošaljem“ (Stih 11).

Kao očevicac - bio čuo, gde sam bogomolje Brata Branhama doživio i deset godina lično s njim bio stojao, bio sam stime upoznat, šta je njemu u odnošenju prema Poruki, koju je on morao doneti, bilo rečeno. Kasnije su ipak sasvim druge Verzije, kao početne i prave objavljene, u kojima je Riječ „Poslanica“ nedostajala. U najnovijoj Varijanti kao da je Glas navodno reko: „As John the Baptist was sent for a forerunner of the first coming of Jesus Christ, you wil bring the sekond coming of Jesus Chirst“- Kao što je pretečnik Jovan Krstitelj bio poslan kod prvoga dolaska Isusa Hrista, tako ćeš ti drugi Dolazak Isusa Hrista da doneseš.“ Jedna starija Verzija glasi: „...bio si poslan, za Njegov drugi dolazak unaprijed da ideš.“ Jednu Reč dometnuti ili jednu Reč oduzeti, ipak potpuno menja, šta je naš Gospod rekao (Otk 22).

Taj razlog, zašto Braća namerno preuzimaju izvrćanje slanja, kako je bilo doslovno glasilo, je namerno: Oni želu s time da kažu, da je sa službom Brata Branhama s time ka svemu došao kraj. Neki šta više veruju, da je naš Gospod već došao i sada Postavlja zahteva za Svoje; drugi, da se Uznesenje već dogodilo; ponovo drugi, da je Anđeo Zavjeta došao na zemlju i Njegove noge stavio na Zemlju i na More; Da je Otkrivenje¹⁰ već ispunjen; da je Prijestol milosti postao Prijestol suda; da su sedam Gromova bili sedam posebnih Ljudi; i mnogo više drugih zamršenih stvari. Oni ne mogu i ne žele da veruju, da je Brat Branham Hranu samo po Zapovesti Gospodnjoj skupio kako je on nju u jednoj Viziji slikovito video, pune korpe u Regale slagao, ali je nije kao pripremljenu Hranu na Stolu podelio. Oni ne ću i ne mogu da veruju, da mi je Prorok, 3. Dezembara 1962 bio kazao: „Sačekaj sa Podjelom Hrane, dok ne dobiješ Ostatka...“i: „Hrana je u Propovedama, koje ću na Kasetama biti snimljene...“

U prošlim Godinama su osam Braća iz četiri Zemlje putovali u Jeffersonville, da razgovaraju sa dvoje Svedoka, koji su prisutni bili, kad je Brat Branham tada kroz Otkrivenje bio ponovio, šta je meni Gospod 2. Aprila 1962 rekao. Preko puta ove dvojice, Glavni Svedok, Brat Fred Sotman koji je od 1948 visio za Bratom Branhamom kao jedan čičak, šta više ponovio iste Reči, koje je Prorok bio reko. Istu rečenicu „Sačekaj sa podjelom Hrane, dok ne dobiješ ostatka,“ mogao se on još dobro sjeti. Zašto nije ni jedan Brat, koji su svoje sopstvene Teorije objavili, nisu Svedoke pitali? Odgovor leži blizu: Jer ne bi mogli na dalje da ogovaraju, nego bi oni morali to, šta Bog sad kroz Poruku radi da priznaju .

Svako mora da pogodi odluku, dal će on Boga i Božiju Reč ili značaj da veruje. Ili u ovom slučaju, da li on uopšte veruje, šta je stvarno bilo rečeno, ili to, šta su varalice ot toga napravili. Pa ipak će Hristu, našem Gospodu i Spasitelju biti jedna čista Djevojka privedena. (2 Kor 11) i mudre djevojke kod povratka Mladoženjina biti gotove (Mat 25:10). Spremnost mudrih Djevojaka je svakako sa službom mudrog Sluge i poslugama svojim iz Mat 24:45 - 47 povezana, u sledećoj glavi stoji: „*Tada će biti carstvo nebesko kao deset djevojaka.*“ To pogađa sad u našem vremenu. Duhovna glad, koja je u Amosu 8:11 unapred bila rečena je tu i po Naređenju Gospodnjem uskladištena Hrana biće podeljena, kao što je Gospod meni u 2. Aprilu 1962 zapovedio. Kasnije mi je isto tako rekao : „**Moj Slugo, Ja sam tebe prema Mat 24:45 - 47 zato izabrao, da Hranu podeliš...**“Kod Boga ide sve po Planu i sve po svome mestu. Šta je On ranije rekao važi još danas: „*Ko vas sluša Mene sluša; i ko se vas odriče mene se odriče...*“ (Luk10:16).

Jedno važno Uporođenje

Prema Mat 25:1 - 13 je Carstvo nebesko kao deset Djevojaka, koje uzeše lampe svoje i izađoše, na susret Ženiku. Svi su čuli Poslanicu i uzeli svoje Lampe. Ali onda su sve pospale. Mi moramo Mat 25:5 sa Mat 13:25 uporedimo. Tamo je bilo dobro Sjeme od Sina Čovječjeg posijano, a kad Ljudi pospaše, i tu je bilo vreme, kojega je neprijatelj iskoristio i posijao njegovo zlo Sjeme. Brat Branham je nazvao „Setva nepokornosti“. U priči od Mat 25 takođe pospaše sve Djevojke, isto i sada koristi Neprijatelj mogućnost, njegovo Sjeme da posije. Svako Tumačenje je strano Sjeme, koje Đavo sije. Jer je uveče svetlo postalo; a u Ponoći, kod Buđenja, biće otkriveno, ko je u Svetlu hodio i ko je cilja dostigao - ko je lud a ko je mudar. To se ne dešava Uveče, kad Poslanik nastupa, nego je u Ponoći, kad Ženik dolazi. Tada nedostaje ludima Ulja Duha. Da, i onda su one bile poslone k njihovim trgovcima - ali ne Knjemu, koji krsti Duhom svetijem i ognjem! Trgovci u stvari govore mnogo o Otkrivenju Duha, ali sami lično nemaju ništa.

Čovek se prosto jedva usuđuje da ponovi, šta je Ženik ludim Djevojkama kazao: „*A poslije dođoše i one druge Djevojke govoreći: »Gospodaru! Gospodaru! otvori nam!« A on odgovarajući reče im: »Zaista vam kažem: Ne poznajem vas!«* Mat 25:11 - 12). Ovo „Kasnije“ biće onda „Pre kasno“. To nije za Nevjernike nego za Vjernike usmereno. Djevojke, koje su čule Buđenje i pošle u susret Ženiku, moraju onda da čuju: „*Ne poznajem vas!*“ Šta se dogodilo sa njima? Je su li bilo nekada prekoračili Liniju, propustili priključka? Jesu li se dopustili zalude, i prevare? U zadnjoj Poslanici ka Skupštini stoji naš Gospod ispred vrata (Otk 3:20): Ko Njegov Glas čuje i

njemu otvori; knjemu On dolazi, i sa njime da večera. Zar nisu lude Djevojke zadnje Kucanje čule i Njemu njihova Vrata otvorili? Na kraju stoju sami ispred zaključana vrata. Isus je ta Vrata, kroz koja mi moramo da uđemo. On je dobar Pastir i Njegove Ovce slušaju samo Njegov Glas (Jov 10). Čiji su Glas slušali ludi? Pratili su jednoga Tuđinca sa tuđom Naukom? To „*Ja vas ne poznajem*“ za nas je neshvatljivo.

Svi koji su u Skupštini, gde tuđe Sjeme prihvaćuju, ne spadaju više u mudre Djevojke; oni su prevareni kao Jeva. Pavle je mnogo jasno rekao, da u tom slučaju Prevare, jedan drugi Isus, jedno drugo Evanđelje, ispod uticaja jedne druge vrste Duha biće propovedan. Lude se dopustaju da ih svaki vetar Nauke zanese, pri čemu ću njihove Misli prema zlu biti povučene (2 Kor 11:1 - 6). Mudre ostaju vjerne i uzimaju jedino samo Sjeme Reči unutar sebe. I veruju, samo šta Pismo i kako Pismo kaže, i ostaju ispod božijeg uticaja. Kod njih pobeđuje samo Vjera, koja je pobjedila svijet.

Posmatrajmo mi, koliko su slične Izreke od Čudotvoraca, koji su u samoj osnovi Prevarači bili, i jesu Djevojke lude.

„*I tada ću im Ja kazati: »Nikad vas nijesam znao; idite od Mene, koji činite Bezakonje!*“ (Mat 7:23) i :

„*A poslije dođoše i one druge djevojke govoreći: »Gospodaru, Gospodaru, otvori nam!*“ A on odgovarajući reče im: *»zaista vam kazem: ne poznajem vas!*“ (Mat 25:11 - 12).

Kao što se jamčano Reč od vernog Sluge ispunila, tako se ispunjava i od rđavog Sluge u Mat 24:48 - 51 i to što je Pavle proročanski unapred video: „*Jer ima mnogo, neposlušnijeh, praznogovornijeh i umom prevaranijeh,... kojima treba usta zatvoriti; koji cijele kuće izopačuju učeći što ne treba, poganoga dobitka radi*“ (Tit 1:1 - 11). Isto i u naše Vreme prvo je bilo dobro Sjeme posijano; posle toga je Neprijatelj negovo Sjeme posijao na istoj Njivi. Ali nikada nije od jednog pravog Proroka jedan pogrešan Prorok postao, i još nikad nije od jednog mudrog Sluge, kojega je naš Gospod lično poslao, jedan loš Sluga postao - i obrnuto. Sin čovječij sije uvijek samo dobro Sjeme preko Njegovih Poslanika, A đavo loše Sjeme. I ostaje za uvijek tačno, šta je naš Gospod rekao: „*A niva je Svijet, a dobro sjeme, sinovi su Carstva, a kukolj Sinovi su Zla*“ (Mat 13:38 - 52).

„*Zaista, zaista vam kažem: koji prima onoga koga pošljem mene prima; a ko prima Mene prima onoga koji me posla*“ (Jov 13:20).

Bog pravi Njegovo Pravo kroz Njegovu Nauku nama za Pravilo (Isa 28:17; 1 Tim 4:6; Tit 2:17). Sto našega Gospoda je samo sa čistom Hranom postavljen. Sada biće otkriveno, ko je primio Priključka i živi u Prisutnosti Isusa Hrista, ali isto tako, ko je u Prošlosti Doživljaja Proroka ostao i govori samo o tome, što se nekad dogodilo. Sve, šta je pripadalo u Službi Poslanika, se ispunilo i čitava Namjera Božja je nama Objavljena.

Brat Branham je o svakoj biblijskoj Temi govorio, isto kao Pavle što je ženama, i mučkarcima, njihovo Mesto opredelio, u Crkvi, o Službama, i pod direktnoj Naredbi našeg Gospoda i o toj teškoj Temi govorio kao što je „Ženidba, Razvod ponova Ženidba“. Kroz božiju blagodat može sve, šta je Brat Branham učio, biblijski na svome mestu biti postavljeno. Kao što je se u biblijskim Vremena nije radilo o Životnoj Istoriji jednoga Mojsija, Ilije ili Jovana Krstitelja, Petra ili Pavla, o kojima tako dobro neznamo ništa, isto tako i danas ne radi o životnoj istoriji Brata Branhama, nego o Istoriji Spasenja, koju nam sada Bog ka Kraju privodi.

Osobni kult i idolopoklonstvo odbivamo mi odlučno. Samo ko ne prepoznava, da Bog Njegovu Slavu nikome ne daje, on će lične predmete od Proroka, da isto njegov Grob proslavi. Ali mi ne propovedamo Proroka, nego ono isto što je njemu i Pavlu preko Duha otkriveno bilo - mi propovedamo Isusa Hrista koji je isti juče danas i za uvjek. Ko je stvarno izabran on živi u Božjoj prisutnosti. Svi izabrani imaju udela u Službi Proroka, pri čemu oni prepoznavaju, šta je Bog posle njegovog uzimanja uradio i još radi. Sada se radi o tome, šta je naš Gospod sam za ovo Vreme unapred odredio. Zato mi kažemo zahvalno: „Amin!“.

Satan, Opadač naše Braće, koristi se zloćudnim Ljudima, koji stoju ispod njegovog uticaja, i da bi uticaja Sluge kojega kroz Propovedanje ima, da uništi. Opadač biće napolje izbačen, kad Muški sin bude uznesen, koji će posle Svadbene večere pasti sve Narode s palicom Gvozdenom (Otk 12:1 - 12). To je jedno od Obećanja, koje je dato pobjednicima (Otk 2:26-29). Onda se završava služba Isusa Hrista kao Zastupnika (1 Jov 2:1-2). Bog je nama u Hristosu jedan savršeni Prinost, savršeno Opravdanje, kroza Krv Jagnjeta Božjeg poklonio. Nikada nema Neprijateljstva između izabranika. Nikada neću Izabrani da prate ili opadaju druge. To je bilo Sjeme od Zmijca, to jest Kain, koji se u Ljubav pretvarao, ali je Ljubomorani bio, pošto Bog na njegov Prinost nije pogledao, i prvi ubica postao (1 Jov 3:9 - 12; 1 Moj4:8).

Ali kao što je Spasitelj kao Poglavar Sveštenički (Jev 9:11 - 14) kroz Svoju krv ušao jednom u nebesku Svetinju i kroz krv Novog Zavjeta (Mar 14:24) i na zlatni zaklopac Zavjetnog kovčega prineo (Jev 9:15 - 22; 2 Moj 25:17); isto tako je i Posrednik Novog Zavjeta (1 Tim 2:2). Sudsko Prestolje, koje je u Starom Testamentu Presuda bio, postao je Prestolje Milosti. Ali prvo kad bude završetak od Plana spasenja ostvaren, će Prijestol Milosti ponovo u Sudski Prestol preći. To se dešava prema 6 pečatu (Otk 6:12 - 17), kad sunce postane crno i mesec se u krv pretvori, kad strašni »dan Gospodnji« dođe (Isaija 13:9 - 16; Joel 3:4; Mal 3:19; Apd 2:20; 2 Pet 3:10 i.d).

Pavle piše dalje: „*Ko će optužiti Izabrane Božije? Bog koji pravda?* (Rim 8:33). Ko će ih osuditi?“. I onda nam navodi nekoliko primera, koje bi

Izabrane moglo pogoditi, nevolja ili tuga, i završava sa jednom primedbom: *Ali u svemu ovome pobjeđujemo onoga radi koji nas je ljubio. Jer znam jamačno da ni smrt, ni život, ni anđeli ni poglavarstva, ni sile ni sadašnje ni buduće. Ni visina ni dubina, ni druga kakva tvar, može nas razdvojiti od Ljubavi Božije, koje je u Hristu Isusu Gospodu našem*“ (Rim 8:37 - 39).

Čitav Plan spasenja je u Ljubavi Božijoj položen. On je nas voleo i mi kao njegovi voljeni i spašeni smijemo Njega i jedan druge u Njegovoj ljubavi ponovo ljubiti. (Jov 13:34 - 35).

Izabrani i predodređeni prije Postanka Svijeta oni će krajna i zaključna Djela Božija doživjeti. Najprije se mora Sjeme Reči u njihova Srca posije, dok ne prime Pozni Dažd (Joi 2:23 - 24; Osi 6:3; Zah 10:1 ; Jak 5:7). Bog je poveo o svemu brige. Kao što je sigurno da je On Svojeg dela stvaranja završio, isto tako će On Njegovog djela Spasenja završiti. Amin. Amin.

Godina 2013

U Junu 2013 imamo osamdeset Godina, kako je Bratu Branhamu iz natprirodnog Svetlog oblaka Glasni poziv dobio, da Poruka koja je njemu bila poverena, drugom će Dolazaku Hristovom unapred da ide.

Prije pedeset Godina, isto u Martu 1963, govorio je brat Brat Branham u jednom redu nekoliko Skupova ispod direktnog upustva Gospodnjeg o Otkrivenju sedam Pečata. Tome je predhodilo nešto nesvakidašnje: dana 28 Februara 1963 nalazio se Brat Branham na Planini - Sunset u Arizoni, USA, kad su odjednom sedam uzastopnih Gromova čitavi predeo potresili. I na ovih sedam Gromova je se uvijek odnosio i njih sa Otk 10 uporedio i kazao, da su sa Pečatima i u Vjeri uznesenja povezani. Tamo se njemu jesu pokazali u jednom natprirodnom Svetlom oblaku sedam Anđela, koji su u Formi jedne Piramide bili postavili. Sedmi iz ove konstelacije govorio sa njime i dao mu je Zapovjest, da se vrati u Jeffersonville i da propoveda o sedam Pečata. To se dogodilo onda od 17 do 24 marta 1963.

Kod Otvaranja Pečata radilo se o Otkrivenju svake Tajne, koja je jedino osnovana isključivo izložena na Svetom Pismu celoga Savjeta Božjeg sa Zajednicom, sa Izraelom i uopšte.

Nažalost nikad nije bilo toliko Tumačenja i Izreka o Proroku, toliko pravaca i Učenja, koji se daju i predaju lažno, pod nazivom „Poruka“ kao što je to sada. Svako se odnosi na Proroka, čak i ako prenose sopstvena Tumačenja, bez toga, što Biblija kaže, i u opšte da se uzme u obzir.

Jer zaista niko ne primećuje, koliko oni napisanoj Reči kao takozvano „posebno Otkrivenje“ domeću? Da li neko stvarno od njih misli o tome, da će Gospod onima, koji Reči Proroštva nešto dometnu, najavio; *nametnuti na njega Zla, napisana u Knjizi ovoj*“ (Otk 22:18 - 19)? Oni ne

će u Nebu, nego biće napolju i kroza sve Patnje i Nevolje moraju da prođu.

Na Primer sme se još zapita, šta stoji napisano u Bibliji o Sedam Gromova. Odgovor glasi: ništa, apsolutno ništa. Šta bih ja mogao kao Sluga Božij, kojeg je Gospod pozvao, da Reč Božiju propoveda, da o tome kažem? Ništa. Zašto ništa? Pošto ja s Dubokim Poštovanjem respektiram, šta je Glas s Neba govorio: „*Zapečati, šta govoriše sedam Gromova, i ovo ne piši!*“ (Otk 10:4b). Isto i kod ove, kontrovezne Teme je apsolutno značajno, ne samo da se uzimaju Zitati iz 1962 / 63 godine, nego i to, šta je Brat Branham posle Otvaranja Pečata rekao.

U Propovedanju „Otkrivenje Boga“ u Julu 1964 rekao je Brat Branham: „**Odgovorio sam: »Ali, ipak pogledaj, ne može ni jedna Reč da se dometne ili oduzme.« Onda je on pitao: »Sedam Gromova, koji su pustili svoje Glasove, ne će da budnu jedno Otkrivenje, koje će jednom Čoveku biti podane? « Ja odgovorih: »Ne, Gospodine moj. To bi značilo, da Riječi može nešto da se dometne ili oduzme.« Sve je ovde unutra otkriveno, i sedam Pečata su Otkrivenje pokazali, o tome šta je bilo. On je još uvijek ta Riječ! Vi ne smete da izlazite preko te Riječi. Duh Božiji ne će nikad preko te Riječi da pređe. On će za uvijek u Njegovoj Riječi da ostane...“ (1 Kor 4:6).**

Prošlo je već osamdeset godina, kad je njemu kazano, da će Poruka da prethodi drugi dolazak Hristov. Dvije hiljade Godina su prošle, otkako je Gospod podao obećanje Njegovog povratka. Već tada je Pavle pisao: „*Jer svi ne ćemo pomrijeti, a svi ćemo se pretvoriti*“ (1 Kor 15:51). Petar kaže: „*Ne docni Gospod s Obećanjem, kao što neki misle da docni, nego nas trpi, jer ne će da ko pogine, nego svi da dođu u Pokajanje*“ (2Pet 3:9). Još uvek važi šta je naš Gospod govorio: „*Stražite dakle, jer ne znate, u koji će čas doći Gospod vaš!*“ (Mat 24:42) i: „*Pazite, strażite i molite se Bogu; jer ne znate kad će vrijeme nastati*“ (Mar 13:33)

Možemo ukratko računati s Povratkom nebeskog Ženika, koji će se dogoditi, čim budne Zadnji pozvan. Važno je da smo mi spremni. „*Za to, Ljubazni, čekajući ovo Starajte se da vas On nađe čiste i prave u Miru*“ (2 Pet 3:14)

Zadnja Poruka jeste dostigla krajeva Zemlje i svaka Godina mogla bi da budne zadnja. Za nas je Orijentacija preko Proročke Reči, ne dopušta da se tumači proizvoljno (2 Pet1:20, od velikog Značaja. Mi čitamo, šta je za ovo Vreme u Riječi objavljeno, i mi vidimo, da se sve ispunjava.

Sada se stvarno radi o tome, sve, šta pogađa Božieg Plana spasenja, da pravilno postavimo, i da se sami dopustimo pravilno uspostavimo. Idem na to, da svi, njihovu izabranost i unaprijed određenost prihvataju, od Srca mogu da veruju, šta Bog sada radi. Svi ostali drugu moraju da prihvate njihovo određenje, pošto se spotiču Riječi za ovo naše Vreme, i zato, šta Bog radi, ne priznavaju.

Za sve, koji blagodat kod Boga nalaze, važi samo, to šta je u Reči napisano. I svaki, ko je u svom Srcu ispravan, sve će pravo razumeti. Meni nije ništa potrebno da povratim od svega, što sam do sada propovedao ili napisao. Zajedno sa svim Izabranicima mićemo Završetak i i na kraju konačno Uznesenje doživeti, koji je meni u Januaru 1981 bio pokazan, kad sam ja sa belo obučanim mnoštvem bio uznešen. Završavam sa rečima Apostola Pavla: „I evo sad znam da više ne ćete vidjeti mojega lica, vi svi kojima prolazih propovjedajući carstvo Božije. Za to vam svjedočim u današnji dan da sam ja čist od krvi sviiju; Jer ne izostavih da pokažem volju Božiju. Apd 20:24 - 27).

Svim Izabranima i Predodredjenima preko sviju Kontinentata Srdačno Hvala, da ste verni prema Gospodu, Njegovoj Reči i delu stojite.

„I reče mi:»Napiši: Blago onima, koji su pozvani na večeru svadbe Jagnjetove!« I reče mi: ove su Riječi istinite Božije.« (Otk 19:9).

„I Duh i Nevjesta govore: »Dodi!«, I koji čuje neka govori: »Dodi!«, I ko je žedan, neka dođe! I ko hoće neka uzme vodu života za badava!“ (Otk 22:17).

Očekivanja na svim nivoima

Papa Benedikt XVI. jeste čitavog Sveta 11 Februara 2013 iznenadio sa najavom svojeg Povlačenja i s time mnogo Špekulacija o njegovm sledbeniku izazvao.

„On bi trebao u toj Tradiciji, prenošene vere da stoji, istovremeno u Svetu došao jednog modernog čoveka. On bi trebao Crkvu sa 1,18 milijarde Katolika držati i istovremeno Vjeru u pluralističkim i multikulturalnim Društvima posadi. Da ne bude prestar, ali da bude Zreo i svisokom školom.“ To je napisao jedan Novinar o novom Papi i koje Očekivanje imaju Katoličari od njega. Protenstanske Crkve očekuju i nadaju se da bude jedan „Ekumenik“.

Momentalno su 349 Protestanske Crkve i Društava sa više od 560 Miliona ljudi i preko 110 Zemalja ujedinjeni u Crkveni Svetski Savet. Taj pred čitavim Svetem visoko cenjeni Papa Benedik XVI je nalazio uvijek prave Reči i našao odgovarajuća Biblijska mesta, i da bi „Jedinstvo Hrišćana“ naglasio. Na primer on je tu Reč od apostol Pavla iz Efe 4:4 - 6 pročitao, gde se radi od *jednoj* Vjeri i *jednom* Krštenju: Benedikt je govorio o „Priznanju našeg krštenja vjere u Boga.“ Ipak ko pažljivo čita, šta u Bibliji stoji, utvrdiće, da ta jedna Vjera i to jedno Krštenje, o kome Pavle nije ništa kazao, o toj „jednoj trojstvenoj Vjeroispovesti“ i s tim „trojičarskim Krštenjem“ zajedništva ima, koje Crkva veruje i prakti-
cira.

Papa Benedikt je isto pročitao iz Jov 17:21 gde glasi: „...da svi jedno budu“; i postavlja ovo mjesto na osnovu Ekumenizma. Ali sa Isusovim Rečima nije se jedno ljudsko ujedinjenje s Verskim društvima, nego Jedinstvo istinskih Vernika znači u našeg Gospoda Isusa Hristusa, u Njegovoj Reči smatralo.

Kad je Papa Jovan Pavle II, koji je iz Poljske bio, nemački i ruski dobro govorio, zajedno sa Mihail Gorbatčovom za Spajajne nemačke Glavnu ulogu igrao, isto tako je nemačkom Papi Benedikt XVI. Uloga pala, da pogodi pripremu za Ujedinjavanje svih Crkava. On je Predstavnik iz 12 svetskih Religija na Azizi pozvao; on je šta više prvi Papa koji je Predstavnik evangeliske Crkve u Witembergu, gde je Martin Luter bio, sastali.

U 2017 godine biće 500 - Godina - Proslava Reformacije dogodi i do tada treba „ta Rana, koja je preko Reformacije postala“, da se iscjeli i sve Čerke Crkvene u Majčiniskom krilu da se vrate, tako da je njihovo Odvojenje svoga Kraja dostigao i tako nazvano „Jedinstvo u Mnoštvu“ sa, tom jednom Crkvom“ postaje.

Dal religiozno, politički ili ekonomskom: na svim ovim oblastima radiće se samo o jednom Ujedinjenju. Nemačka se ujedinila, Evropa biće ujedinjena, čitavi Svet se ujedinjuje, pod jednom Glavom, kome ću svi da se raduju. Sabor Isusa Hrista nije od svega toga pogođen. Bibliški Vernici ne nalaze Priznanje u ovome Svetu. Njih pogađa kao što je naš Gospod rekao: „Ja im dadoh Riječ Tvoju, i Svijet omrznu na njih, jer nijesu od Svijeta, kao ni Ja što nijesam od Svijeta.“ (Jov 17:14). Oni će ispod Glave Isusa Hrista biti ujedinjeni.

Godine 1993, znači prije 20 Godina, jeste Vatikan, kao Crkveni Grad sa svim Vladama Ambasadore izmenio, priznao Izrael kao suverenu Državu i sa njime diplomatske odnose prihvatio. Papa je ta jedina Ličnost, koji je u celom Svetu visoko viđen od svih Religija i Vlada kao Autoritet priznat. Više 18 godina se vodu Pregovori posebno za tri mesta: o Činu katoličke Crkve u Izraelu; Suverenstvo preko Svetih Mjesta; O porezu - i o Imovinskom pitanju katoličke Crkve u Svetoj Zemlji. Celokupno se tu za 21 značajno mjesto, lokacija i zgrada radi. Najveća prepreka do sada je bilo suprostavljanje Izraelovo, da preda vladavinu za Večernju salu, koja se nalazi na gori Sionskoj. Izrael je Crkvi jedan „mali deo“ saglasio i Papi jedno oficijalno mesto u Večernjoj sali ustupio.

Sada kad su najveća Sprečenja rešena, je novi katolički Nuntius u Izraelu, Vladika Đuzepe Lanzaroto, sa dosadašnjim Ministrom vanjskih poslova u Izraelu, Danny Ayalon, jedanog Sporazuma ugovorio, koji bi trebao u junu 2013 u Vatikanu da se potpiše. Taj sporazum sigurno ravni Put za onaj Ugovor, koji Palestincima - Muslimanima, Jevrejima i Hrišćanima daje pravo, da Hramska gora i Istočni - Jerusalem obuhvata

sve tako dugo željno očekivanog Mira na Bliskom Istoku i širom sveta govore (1 Sol 5:3) prorok Daniel je u glavi 9:27 unaprijed rekao: „...i utvrdiće zavjet s mnogima za nedjelju dana...“

Novi Papa dobiće Glavnu vodeću ulogu kod Pregovora za mir, kojeg Papa Benedikt XVI kao Namac, koji je strašno Vreme - Nacista doživeo, nije mogao da ispuni. Najviše bi možda odgovarao novi Papa iz Amerike, koji je priznat kao Velika Sila u celom Svetu, i sve Religije da ujedini i da razjasne Status Jerusalema za Jevreje i Muslimane. Ipak doćiće, kao što treba da dođe.

Brat je Branham kazao, da će Ugovor u tom Vremenu biti potpisan, u koje vreme mi smjemo da računamo za Uznesenje. Zitat: „**U taj Moment, kad sedamdeseta Nedelja počinje, ili sedam Godina, već je Sabor uznesen**“ (6 Avgust 1961). Zitat: „**Posle toga kad Sabor bude uznesen, Rom će sa Jevrejima jedan Zavjet zaključiti**“ (18 Mart 1963). Pred našim očima ispunjava se biblijsko Proročanstvo na svim Nivoima, isto i sa Izraelom, i smijemo da podignemo naše Glave i znamo, da se Izbavljenje tijelu našem približava (Rim 8:23; 1 Kor 15:50; 1 Sol 4:13 - 18; 1Jov 3:1 - 3).

„I reče mi: »Ne zapečaćavaj Riječi Proroštva Knjige ove! Jer je vrijeme blizu« (Otk 22:10).

„Govori onaj, koji svjedoči ovo:» Da, dođi ću skoro!« »Amin, da dođi, Gospode Isuse!« (22:20).

Po nalogu Božijeg rada

Bt. Frank

Misijsko putovanje

I ova je Godina odmah počela s jednim dalekim Putovanjem; i to za Indiju. Bio sam zadivljen, kad me je Brat Swami posle blagoslovljenog Skupa u Čenai uzeo za ruke i zahvalno rekao, da je 1964 prvog puta čuo moje propovedanje. On ima sada 92 godine i nije mogao da veruje, da još uvek putujem. I na Sastancima u Huderabat i Nju - Delhi vernici su putovali po stotine kilometara da bi imali udela u tome.

To je bio Brat Branham, koji mi je u Decembaru 1962 dao Adresu od jednog poznatog Evangeliste u Indiji. Posle moje prve posete godine 1964 ovo je sada moje dvadeset i četvrto Misijsko putovanje tamo. U ovo Vreme cela Zemlja je bila uključena od Severa do Juga u propovedanje. Ali ne samo u Indiji, nego i u sve ostale azijske i dalekoistočne Zemlje jeste Bog veliko učinio – nedavno i u Mongoliji. Ali u detalje, šta je tamo, ali isto i u afričkom Kontinentu i u drugim delovima Zemlje dešava, na žalost mi ne možemo ovde bliže pridemo.

Da, kako je Gospod Avraamu obećao, svi su Narodi i Plemena u Isusu Hristusu blagoslovljeni (Gal 3:14). Mi smo svesni, da sada posledni Poziv odlazi, da bi s time još poslednji bio pozvan.

Dvije Fotografije s našim Braćama i Sestrama u Indiji.

Ovako nas možete dostignete:

Missions - Zentrum

Postfach 100707

47707 Krefeld

GERMANY

Fax: 02151 / 951293

E - Mail: volkssmision@gmx.de

Homepage: [http:// www.freie-volkssmision.de](http://www.freie-volkssmision.de)